

بررسی نظرات دندانپزشکان عمومی شهرستان رفسنجان در مورد نیازهای آموزش مداوم

پریودنتیکس در سال ۱۳۸۸

استاد راهنما: آقای دکتر محمدمهدی یاقوتی

استاد مشاور: حمید بخشی

نگارش: قاسم مرادی

شماره: ۲۹۷

چکیده

مقدمه: در حال حاضر آموزش مداوم دندانپزشکی یک وظیفه حرفه‌ای و اخلاقی است و یک روش رایج برای حفظ و ارتقاء سطح دانش و مهارت دندانپزشکان عمومی است. بنابراین شناسایی نیازهای آموزشی دندانپزشکان عمومی و اولویت‌بندی آنها از ضروریات است. مطالعه حاضر به منظور تعیین نظرات دندانپزشکان عمومی شهرستان رفسنجان در مورد نیازهای آموزشی، روش‌های مناسب تدریس و اجرای برنامه آموزش مداوم دندانپزشکی پریودنتیکس و اولویت‌بندی آنها جهت بهره‌برداری در برنامه‌ریزی آتی انجام گرفت.

روش‌ها: این مطالعه توصیفی - تحلیلی در سال ۱۳۸۸ انجام شد و در آن ۵۵ دندانپزشک عمومی شهرستان رفسنجان شرکت کردند. جمع‌آوری اطلاعات از طریق پرسشنامه‌ای بود که حاوی مشخصات فردی، ۲۴ سؤال بر مبنای عناوین برنامه آموزش مداوم پریودنتیکس، ۷ و ۶ سؤال به ترتیب در مورد روش‌های مناسب تدریس و اجرای برنامه آموزش مداوم پریودنتیکس بود. سؤالات براساس مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت تنظیم گردیدند. روایی پرسشنامه و پایایی آن توسط افراد مجرب و از طریق آزمون مجدد تأیید شد. داده‌ها با استفاده از روش‌های آمار توصیفی (میانگین و فراوانی نسبی) و تحلیلی (آزمون t-test) گزارش گردیدند، $p \leq 0/05$ معنی‌دار تلقی شد.

یافته‌ها: در این مطالعه ۵۵ نفر از دندانپزشکان عمومی شهرستان رفسنجان شرکت کردند که ۶۹/۱ درصد آنها مرد بودند. میانگین سنی و سابقه خدمت دندانپزشکی به ترتیب $37 \pm 9/6$ و $12/3 \pm 12/9$ سال به دست آمد.

مهم‌ترین اولویت آموزشی برنامه آموزش مداوم پریودنتیکس به ترتیب درمان پریودنتال در بیماران دارای مشکل سیستمیک، کنترل عفونت و اصول استریلیزاسیون، بوی بد دهان و ارتباط آن با بیماری پریودنتال بود. شرکت‌کنندگان روش‌های سخنرانی همراه با پرسش و پاسخ، معرفی بیماران در حضور اساتید و آموزش اینترنتی را برای تدریس و روش‌های تماشای فیلم و استفاده از اینترنت، مطالعه مجلات دارای امتیاز و برنامه‌های مدون را برای اجرای برنامه آموزش مداوم پریودنتیکس مناسب‌تر دانستند. بین دندانپزشکان زن و مرد در میانگین روش‌های مناسب تدریس و اجرای برنامه آموزش مداوم پریودنتیکس تفاوت معنی‌داری وجود نداشت لیکن در رابطه با نیاز آموزشی کنترل عفونت و اصول استریلیزاسیون تفاوت معنی‌دار بود. ($p \leq 0.05$)

نتیجه‌گیری: سرفصل‌های برنامه آموزش مداوم پریودنتیکس بایستی به طور منظم و به استناد تحقیقات و متناسب با نیاز فراگیران بازنگری و تدوین شوند و از شیوه‌های نوین در تدریس و اجرای برنامه جهت بهره‌وری بیشتر استفاده گردد. نتایج این مطالعه می‌تواند در برنامه‌ریزی‌های آتی آموزش مداوم پریودنتیکس و همچنین برنامه‌های آموزشی دانشکده‌های دندانپزشکی مورد استفاده قرار گیرند.

کلید واژه‌ها: آموزش مداوم، دندانپزشکی، پریودنتیکس، رفسنجان.